

Prof. zw. dr hab. Anna Prabucka-Firlej
Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku
ul. Łąkowa 1/2, 80-743 Gdańsk
Dziedzina - sztuki muzyczne
Dyscyplina artystyczna - instrumentalistyka

Zleceniodawca recenzji

Akademia Muzyczna im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. Wydział Fortepianu, Organów, Klawesynu i Instrumentów Dawnych – pismo z dnia 21 marca 2016 roku. Zlecenie podjęte na podstawie Ustawy z dnia 14. 03. 2003 roku, o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. z dnia 27.07.2005 roku Nr 164, poz. 1365, art. 14 ust.2 pkt. 2).

Dotyczy

Uchwał Rady Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu i Instrumentów Dawnych z dnia 8 kwietnia 2015 roku w sprawie:

- wszczęcia, na wniosek Pana **mgr Michała Rota** przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka,
- wyznaczenia promotora.

Do nadesłanego mi przez Przewodniczącego Rady pisma sygnowanego datą 21 marca 2015 roku, informującego o powołaniu mnie na recenzenta przewodu doktorskiego **mgr Michała Rota** zostały dołączone następujące dokumenty z posiedzenia Rady z dnia 8 kwietnia 2015 roku:

- Uchwała Rady Wydziału Fortepianu, Organów, Klawesynu i Instrumentów Dawnych AM w Łodzi, o wszczęciu przewodu doktorskiego Pana **mgr Michała Rota** na temat: *„Max Reger – wybrane duety kameralne na instrumenty smyczkowe i fortepian. Inspiracja twórczością innych kompozytorów i jej wpływ na ewolucję języka muzycznego”*

- Uchwała Rady Wydziału o wyznaczeniu promotora w osobie prof. dr hab. Cezarego Saneckiego,
- Uchwał Rady Wydziału o wyznaczeniu recenzentów: dr hab. Grzegorza Biegasa - Prof AM w Katowicach i mojej osoby.

Podstawowe dane o Kandydacie

Pan Michał Rot, urodzony dnia 6 stycznia 1988 roku w Łodzi, w 2012 roku z wyróżnieniem ukończył studia magisterskie w Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi. W ramach programu stypendialnego Erasmus dwukrotnie uzupełniał swoją wiedzę w niemieckich uczelniach muzycznych (klasy prof. Andrzeja Ratusińskiego – fortepian, prof. Michaela Flaksmana – kameralistyka i prof. Ulricha Eisenlohra – Liedbegleitung). Doskonalił swoje umiejętności na licznych kursach i lekcjach mistrzowskich – w dokumentacji wymieniono 19 nazwisk najwybitniejszych autorytetów muzycznego świata, jednak największy wpływ na jego wiedzę i umiejętności miał profesor Cezary Sanecki, który prowadzi go od 12 roku życia po dzień dzisiejszy.

Jest laureatem międzynarodowych i ogólnopolskich konkursów muzycznych m. in. Nagroda dla najlepszego pianisty na XVII Międzynarodowym Konkursie im. J. Brahmsa w Pörschach (Austria), II nagroda, wyróżnienie oraz nagroda specjalna na XVII Międzynarodowym Konkursie Kameralnym im. K. Bacewicza w Łodzi, III nagroda na Konkursie Kameralnym w Chorzowie, wyróżnienie na Ogólnopolskim Konkursie Chopinowskim im. Wł. Kędry w Łodzi, wyróżnienie na ogólnopolskim Konkursie Kameralistyki Fortepianowej w Częstochowie, I nagroda oraz nagroda dla najlepszego uczestnika konkursu na Ogólnopolskim Konkursie Kameralnym w Chorzowie i III nagroda na Ogólnopolskim Konkursie Kameralnym w Bystrzycy Kłodzkiej.

W 2008 roku był współzałożycielem dwóch zespołów: „Reger Duo” z wiolonczelistą Krzysztofem Karpetą i duetu ze śpiewaczką Joanną Rot.

OPINIA

Praca doktorska mgr Michała Rota „*Max Reger – wybrane duety kameralne na instrumenty smyczkowe i fortepian. Inspiracja twórczością innych kompozytorów i jej wpływ na ewolucję języka muzycznego*” stanowi zawarte na płycie CD nagranie dzieła artystycznego z następującym programem:

M. Reger – *Sonata d-moll op. 1 na skrzypce i fortepian*

M. Reger – *Sonata g-moll op. 28 na wiolonczelę i fortepian*

M. Reger – *Suita a-moll op. 103 a na skrzypce i fortepian*

oraz obszerny, obejmujący 101 stron opis dzieła artystycznego.

Współwykonawcami będącego przedmiotem przewodu dzieła artystycznego byli: Patrycja Słomczyńska – skrzypce i Krzysztof Karpeta – wiolonczela.

Już po pierwszym przesłuchaniu, z przyjemnością skonstatowałam, że nagranie rzadko wykonywanych dzieł Maxa Regera w odtwórstwie doktoranta i jego partnerów jest niezwykle sugestywne i pełne różnorodnych niuansów w każdej sferze muzycznego działania.

Od pierwszych dźwięków Sonaty d-moll na skrzypce i fortepian uwagę słuchacza skupia przemyślana akcja muzyczna. Dysponując nienagannym zasobem technicznych umiejętności, starannie operując pedałem, stosując szeroką skalę dynamiczną, pan Rot poddaje się nastojowi poszczególnych części, z błyskotliwym *Scherzo* i kontemplacyjnym *Adagio* na czele. Zdwojenia oktawaowe, wypełnienia szerokich akordów wymagające od pianisty nieustannej kontroli, pokonuje doktorant zwinnie i dostosowuje do potrzeb muzycznej narracji. Muzykalność pana Rota nie ogranicza się tylko do przekazania treści

zawartych w głosie fortepianu. Wspaniale współdziała z partnerką, inspirując bądź ustępując w odpowiednich kwestiach kameralnej rozmowy.

Gęstość faktury partii fortepianu w Sonacie wiolonczelowej g-moll też nie przeszkadza pianiście w uwypuklaniu istotnych treści w głosie wiolonczeli. W tak rozbudowanej fakturze i szerokiej harmonii, tylko wykreowanie myśli muzycznych na zasadzie całkowitego partnerstwa czyni tę sonatę przejrzystą. Logika prowadzenia frazy, przekazywanie sobie treści wiodących, umiejętność podporządkowania elementów drugoplanowych, niezależnie od gęstości harmonii, czy płaszczyzn dynamicznych, ukazuje muzyków o najwyższych umiejętnościach instrumentalnych, kameralnych i nieprzeciętnej ich wrażliwości.

Sześcioczęściowa Suita w starym stylu emanuje różnorodnością dynamicznej ekspresji i starannym doborem artykulacji. Każda z części ma swoisty klimat, czas i zachwyca przejrzystością i czystością narracji. Tak często w utworach Regera spotykane polifonizacje, w każdym z utworów wykonane są precyzyjnie i zrozumiale. Podkreślić chciałam też umiejętność doktoranta operowaniem zasadnie lewą ręką, jako partii posiadającej swoje własne życie, ale zawsze w wykonaniu pana Michała Rota, dostosowanej w ilości dźwięku do potrzeb konstrukcji dzieła.

Opis dzieła artystycznego „Max Reger – wybrane duety kameralne na instrumenty smyczkowe i fortepian. Inspiracja twórczością innych kompozytorów i jej wpływ na ewolucję języka muzycznego” to obszerna obejmująca 101 stron rozprawa, w której autor w trzech rozdziałach komentuje swoje przemyślenia i odczucia w odniesieniu do wykonywanych utworów i założonej tezy swojego doktoratu. W pierwszym szczegółowo zagłębia się w skomplikowaną biografię twórcy, pełną wzlotów i upadków, dowodząc jak okoliczności odciskały swoje piętno na aktywność i zainteresowania twórcze kompozytora.

W rozdziale drugim doktorant omówił wpływ i inspiracje innych kompozytorów na twórczość Maxa Regera, uzasadniając szerzej odniesienia i związki z twórczością Johannes Brahmsa, Ryszarda Wagnera, Jana Sebastiana Bacha, klasyków wiedeńskich a także Franciszka Schuberta i Hugo Wolffa. Druga część rozdziału to staranny opis ewolucji języka muzycznego, który oscylował w zależności od kolejnych fascynacji muzycznych Maxa Regera.

Rozdział trzeci jest szeroko potraktowaną analizą wykonawczą trzech utworów stanowiących nagranie artystycznego dzieła przewodowego. Z jednej strony służyć może jako pomocny przewodnik dla każdego wykonawcy pragnącego włączyć do swojego repertuaru którekolwiek z opisywanych dzieł, z drugiej zaś opierając się o cenne przykłady dowodzi inspiracji i powiązań drogi twórczej Maxa Regera z jego własnymi fascynacjami, co było podstawowym założeniem doktoranta.

Praca oparta jest o dobrze dobraną bibliografię zawiera też wyczerpujące streszczenie „Abstract” w języku angielskim.

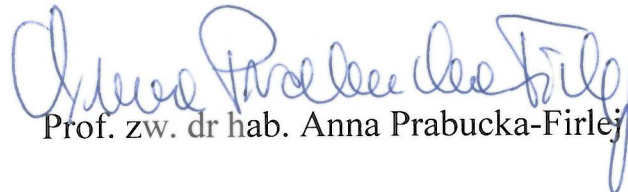
Część opisowa pracy doktorskiej nie tylko spełnia wymogi komentarza do nagranych przewodowego dzieła artystycznego, ale jest cennym zbiorem uniwersalnych informacji, które służyć mogą w zawodowej pracy każdego muzyka. Język, jakim włada autor jest poważny, jasny i zrozumiały, a cała praca dowodzi szerokiej jego wiedzy.

Konkluzja

Pan mgr **Michał Rot** w nagranych koncertach przedstawił się jako pianista odpowiedzialny, kompetentny, z nienaganną techniką, muzyczną inteligencją, znakomicie reagujący na swoich partnerów, dysponujący wyrazistą artykulacją oraz szerokim w skali dynamicznej dźwiękiem, świadomie realizujący swoje zamysły. Natomiast wiedza teoretyczna jakiej dowodzi część opisowa dzieła przewodowego, stanowi ważny przyczynek do rozwoju sztuki muzycznej w

Polsce. Stwierdzam zatem, że doktorant wykazał się samodzielnością w rozwiązywaniu problemów, a także umiejętnością do prowadzenia samodzielnej pracy artystycznej i naukowej, tym samym spełnił bez zastrzeżeń wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14.03.2003 roku. **Stawiam wniosek o przyjęcie pracy doktorskiej mgr Michała Rota.**

Gdańsk, 12 czerwca 2016

Prof. zw. dr hab. Anna Prabucka-Firlej